

VIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Konkurslovens §§ 50, 66 og 72.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 23de November 1886.)

Medens i Følge Konkurslovens § 50 Konkursen, naar den er fremkaldt ved Skyldnerens egen Begjæring, anses for begyndt fra det Dieblit, da denne er indgiven, anses den derimod, dersom Konkursbehandlingen er fremkaldt af en Fordringshaver, først begyndt, naar Skifteretten har taget den Beslutning, at Konkursbehandling skal finde Sted. Men denne sidste Bestemmelse har, som det er fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, givet Anledning til forskjellige Misligheder, idet Debitor og enkelte af hans Kreditorer have benyttet Tiden efter Begjæringens Indgivelse, men før Konkursdekretets Afgivelse, til Transaktioner til Forurettelse for de andre Kreditorer, og for at forebygge dette gaar Forslagets § 1 ud paa, at § 50 affattes saaledes, at Konkursen, ogsaa naar den fremkaldes af en Fordringshaver, skal anses begyndt fra det Dieblit af, da Fordringshaverens Opfordring til eller Forlangende om at tage Boet under Behandling som konkurs er indgivet til Skifteretten.

Vi finde ingen Betænkelighed ved at tilraade Thinget at tiltræde dette Forslag.

§ 2 er en Gjentagelse af det Lovforslag angaaende forandret Affattelse af § 66, som blev forelagt Rigsdagen i 1878, men ikke ført til Ende.

Medens det ellers er det gjældende Princip i Konkursloven, at der ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om der er Stemmeflerhed for en i en Stiftesamling tagen Beslutning af Kreditorerne, tages Hensyn ikke blot til Kreditorernes Tal, men ogsaa til deres Fordringers Størrelse, er der gjort en Undtagelse herfra i § 66 ff. for den første Stiftesamlings Bedkommende, hvor Kurator og Kreditorudvalg vælges, idet der efter disse Paragrafer alene skal tages Hensyn til Kreditorernes Tal, men ikke til Fordringernes Størrelse. Herved faae de mindre Fordringshavere en overveiende Indflydelse paa Valget af Kurator, hvilket Valg kan være af saa stor Betydning for Boet, og dette er saa meget ubilligere mod de større Kreditorer, som en stor Del af de mindre Kreditorer, saasom Tyende, Fabrikarbeidere, Dagleiere, ere fortrinsberettigede til Betaling af Boet fremfor de andre Kreditorer og derfor i alt Fald i alle større Boer ikke have nogen virke-